

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Kürthy György*
Cím: *Séta az állatkertben.*

Forrás: *8. órai Ujság*

Sp.

(Hely)

917. I. 21.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

Osztályozás

Tárgy

590.06

Hely

Idő

"1914"

Személy

Séta az állatkertben

Felhasználva az egyik verőteyes tavaszi napot, kimentem az állatkertbe, hogy körülnézzek: mi ujság odakünn.

A cukorbeteg Bébi

Elsősorban a szenzációsan megbetegedett *Bébi* nevű öreg elefánt-nő sorsa érdekelt. *Raisia* állatorvos ugyanis pár héttel ezelőtt súlyos cukorbetegséget konstataált a Beketow által ajándékozott pompás állaton, miután az egyre fogyott és gyöngült, annyira, hogy már fel sem bírta magát állani, ha egyszer lefeküdt.

Bánó felügyelő ur kalauzolása mellett megtekintettem a már erősen gyógyuló, érdekes betegot.

— Egészen különös kúrát alkalmazunk a gyógyításánál — mondta *Bánó*. A cukorbeteg tudvalegőleg embereknél főleg a hus- és zsirtáplálék fokozatos mértékben való etetésével kezeljük. Ezen az alapon kísérletet tett *Raisits* orvos ur a tisztán növényevő elefántnál is. Naponként kétszer, ugyanis 10—10 liter darált zabba, vagy korpába 150 gr. konyhasót, ugyancsak 150 gr. szóda-bikarbónát és — egy kilogramm faszirozott húst kever, mindent péppé gyurja és így adja be a szokatlan táplálékot *Bébinék*, amely eleinte fintorgatta ugyan az orrmányát, de most már nagy élvezettel nyeli el a furcsa gyógyszert. Az eredmény meglepő. A 10 nappal ez-

előtt konstataált 10% cukor mára alig néhány tizedre csappant és ime a beteg állat már újra virgona, hiszik, sétálgat, szóval jól érzi magát. Tudunkkal ez az első ilyenemű kísérlet az állatgyógyászat terén.

Meglepő szaporodások

Érdeklődtünk a többi, a *Bánó* gondjaira bízott állat hogyléte felől is.

— Csodálatos — folytatta —, hogy amíg a legtöbb európai állatkert állománya a háboru óta pusztulásnak indult, sőt sok helyen ki kellett végezni — az élelemhiány miatt — a szegény bestiákat és a kerteket ideiglenesen bezárni, addig nálunk, leszámítva a természetes és előre számbevett eldögléseket, nemhogy nem csökkent az állatállományunk, de sőt örvendetelesen és állandóan szaporodik, születések révén. A nyul, tengerimalac, kutyafélékről nem is szólva, ma már pl. annyi az oroszlanunk, hogy alig tudjuk hová tenni őket. Eladni, a szállítási mizériák mellett, nem lehet belőlük, pedig bizony jó néhány ezer korona ára húst fogyasztanak el havonként.

Megszaporodott nemrég a ritka és becses *nilgau-antilop*, több exotikus kecske, gazella és juh-fajta és — ami a legnagyobb ritkaság — az egy-egy európai és amerikai bölény pár hét év alatt tíz borjat ellett. Ez annál örvendesebb, mivel ez a kipusztulóban lévő állatfajta igen értékes és egy napos borju már ezeröttszáz márkát is megér. Több állatkert veit is

tőlünk bölényt és már a békére is sok előjegyzéstünk van. Érdekes különben, hogy maga a *Hagenbeck-cég*, a legnagyobb ex- és import-állatkereskedő a világon, több állatot veit már tőlünk, sőt legutóbb zenni akart nálunk — majmokat is. Persze nem adhattunk neki.

Az állatok egészségesek és frisek, dacára a heti egy koplaló nap (hiába: spórolni kell!). A tavaszról különös kísérletet teszünk. Megpróbálunk egy *tiaris-oroszlán* keresztet, ami még elie sikerült valaha. Általában nem járna haszon nélkül egy nagyobb tenyésztőtelepet létesíteni valahol a város környékén, mondjuk a budai he-

gyekben, ahol zavartalan, természetes környezetben, jó levegőben, valami árnyas helyen, intenzíve lehetne foglalkozni az értékesebb állatok szaporításával. Hiszen a dolgoz rentabilitását a mi oroszlan- és bölény-üzletünk mellett már régen bebizonyította a *Hagenbeck-féle* strucc-farm.

Halak — madarak

Tovább sétálva, elértünk *Auer* mester birodalmába, a földalatti aquariumba.

— Minden háborus ország aquariuma be van csukva — dicsekedett a derék felügyelő — és a miénk virul. Ime, még a tengeri fanna is szaporodott. Tizenöt fiatal cápa uszkál az egyik nagy medencében, itt meg a veszedelmes tuskés raja egy pompás példánya, lesi az áldozatát. Édesvízi halaink száma pedig egy lézió!

Cerva felügyelő, a tollasok fejlődése, szintén örvendetes híreket közölt.

— Csak hullámspapagályban több, mint százhusz darab az ideai szaporulatunk. De költöttünk ki, részben mesterségesen (géppel) vízicsibét, szárcsát, kacsát, párát (húszonnyolc darabunk van belőle), a nálunk már ritka székiesért, etb. Házibaromfink is rengeteg van. A nagy ragadozók is mind jól érzik magukat. Náluk persze nem olyanok a körülmények, hogy a szaporításukra gondolhatnánk. A struccok is szépen kitelelnek és pompásan, virgoncan ugrálnak-csipognak a leg-tropikusabb vidékekről való, kolibri-nagyságu diszpintyek is.

Persze azért panasz is van elég a *Lendl* igazgató szép birodalmában. Élelemhiány egyrészt és a fagy elmaradása másrészt a két főhaj. Nincs jég és nincs ródli és vele együtt hiányzik a sokezer felnőtt és gyerek és a sok-sok ezer korona, ami jégnapokon be szokott folyni.

De azért büszkék lehetünk rá, hogy a mi állatkertünk ussza meg minden tekintetben a legkülönbül a világháborut.

Kürthy György